

GÁL FERENC

Ház körüli munkák

2.

*Ez a fáradt méz a legjobb
napjaimra emlékeztet.
Semmi kedvem bő esőktől
bizlalt fűvel bajmóldni,
vagy a cédulákhoz.
Felvenni a fonalat, hogy akik
lelki békéjüket lombsátorban
vélik megtalálni, a kapunál
loholnak. Hogy a jellegtelen
kavics egykor szikla volt,
vagy éppen kidekorált oszlop.
Tény, hogy szopogathatom
az ízek hiányára hangolódva,
mielőtt az alátétten itt hagynám
az utánam jövőknek.
Néhányan talán majd rágcsálják,
mert nem szeretnek néma csöndben,
feszült izomzattal ülni, és ha késnek,
talán még én is rágom.*

23.

*Lehúzzom én rólad
ezt a gyantacsíkot.
Cserébe hallgasd meg,
hogy átállítottam az órát,
a kivágott fenyővel kapcsolatos
tervem változatlan, sok minden
történik még addig.
Ma például kifüstölöm majd
a darazsat a postaládából,
holnap haját vágunk.
A száraz évszakban a domboldal
mozgása lelassul, és a jövő héten
újabb naptár szerint marad el
a világvége. Ha kérdezed,
példázat-e, hogy a foltos bogarak
a lapáton sem eresztik el egymást,
csak nézek rád, vagy azt mondom,
nem az.*